

РЕШЕНИЕ

№ 2718

гр. София, 19.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 15.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **7343** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Д. М. Г. от [населено място] срещу отказ изх. № РПН18-ДИ11-154/2/11.05.2018г. на кмета на район „П.“, Столична община.

В жалбата са развити доводи за нищожност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила и противоречие с материално-правните норми. Твърди се още, че отказът е постановен в противоречие с мотивите на влязлото в сила решение № 1712/16.03.2018 г. на Административен съд – София град /АССГ/, постановено по адм. дело № 12889/2017 г. Жалбоподателят счита, че в оспорения отказ неправилно се приема, че влязлата в сила кадастрална карта, изработена по Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/, е предпоставка за допускане изработването на план по чл. 16 от ЗУТ, което противоречи на § 6, ал. 7 от ПР на ЗУТ. Твърди се още, че всички предпоставки на чл. 16 от ЗУТ са налице и макар в основанието на заповед № РД-09-50-723/18.06.2007 г. на главния архитект на С. тази норма да не е посочена, то несъмнено планът е такъв по чл. 16 от ЗУТ и изпълнява всички изисквания на закона. Възражава се също така, че обжалваният административен акт е издаден в противоречие с целта на закона. Претендира се от

съда да постанови решение, с което да бъде прогласен за нищожен, алтернативно отменен оспорения отказ, като незаконосъобразен, и се върне преписката на административния орган със задължителни указания и срок за произнасяне, както и бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – КМЕТА НА РАЙОН „П.“, СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. В приложено по делото писмено становище оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, както и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма] – редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Д. Г. е носител на вещното право на собственост върху имот с идентификатор 04234.6938.3783, с площ от 840 кв.м., находящ се в землището на [населено място], район „П.“, видно от приложения по делото постановление за възлагане на недвижим имот от 09.12.2014г. на частен съдебен изпълнител, вписано в книгите за вписване на 28.01.2015г., том VI, № 98, вх. рег. № 3186, заповед № 18-1762/15.03.2017г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С. и скица на поземлен имот № 04234.6938.3783.

Със заявление вх. № РПН17-ГР94-3486/4/13.09.2017г. до кмета на район „П.“, Столична община, Д. Г. е поискал да бъде издадена заповед по чл. 16, ал. 6 от ЗУТ, с която поземлен имот с идентификатор № 04234.6938.3784, с площ от 232 кв.м., находящ се в [населено място], район "П.", отреден за задънена улица-тупик по ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-723/18.06.2007г. на главен архитект на Столична община, да бъде определен за собственост на Столична община. Във връзка с така подаденото заявление с писмо изх. № РПН17-ГР94-3486/5/05.10.2017г. кметът на район „П.“, Столична община, е уведомил заявителя, че не може да бъде издадена заповед с правно основание чл. 16, ал. 6 от ЗУТ, поради това, че "одобреният със Заповед № РД-09-50-723/18.06.2007г. ПУП на кв. 5в, местност "Б." не е процедиран по реда на чл.16 от ЗУТ". Така постановеният отказ е бил оспорен от Д. Г. пред съда и с влязло в сила на 30.04.2018 г. решение № 1712/16.03.2018 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 12889/2017 г., същият е отменен и административната преписка е върната на административния орган за ново разглеждане и произнасяне, съобразни мотивите на съдебния акт. В мотивите на съдебното решение е прието, че оспореният отказ е постановен при липса на мотиви и без административният орган да е изследвал фактическата обстановка по казуса, както и че ответникът е бил длъжен да изследва приложението на чл. 16 от ЗУТ по отношение на имот с идентификатор 04234.6938.3784 и да прецени дали са законовите основания за прехвърляне на собственост до 25 % от него в полза на Столична община. Съдът е приел също така, че оспореният отказ е постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила, без да е уведомена за започналото административно производство и да е дадена възможност за участие в него на заинтересована страна „В. Ф.“, в качеството ѝ на собственик на имот с идентификатор № 04234.6938.3784.

Във връзка с цитираното съдебно решение с ново заявление вх. № РПН18-ДИ11-154/1/11.04.2018 г. Д. Г. е поискал издаване на заповед по чл. 16, ал. 6 от ЗУТ за имот с идентификатор 04234.6938.3784. С писмо изх. № РПН18-ДИ11-154/2/11.05.2018г. кметът на район „П.“, Столична община, по съществото си е отказал издаването на заповед по чл. 16, ал. 6 от ЗУТ, като е приел, че към датата на одобряване на плана за регулация по отношение на процесния имот не е имало действаща кадастрална карта и в тази връзка условията на чл. 16, ал. 2 от ЗУТ не са налице, което обстоятелство изключва възможността плана за регулация и застрояване да е процедиран по реда на чл. 16 от ЗУТ. В мотивите на отказа е посочено още, че УПИ VI – 2344, кв. 5В, [населено място], е одобрен със заповед № РД-09-50-723/18.06.2007 г. на главния архитект на С., с която имот № 214 от масив 15 по КВС на [населено място] е включен в границите на населеното място и от него са образувани УПИ VI-2344, УПИ VII – 2344, УПИ VIII-2344, кв. 5В и [улица], както и че кадастралната карта на [населено място] е одобрена със заповед № РД-18-51/03.11.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. Изрично в оспорения отказ е посочено, че се постановява във връзка с решение № 1712/16.03.2018 г. по адм. дело № 12889/2017 г. по описа на АССГ.

Като част от административната преписка по делото е приложена и заповед № РД-09-50-723/18.06.2007г. на главния архитект на Столична община, ведно с графичната част, с която е било одобрено изменение на плана за регулация на [населено място], кв. 5в, откриване на задънена [улица] - о.т.273з, отреждане на нови УПИ VI-2344, УПИ VII-2344 и УПИ VIII-2344, както и план за застрояване на тези три недвижими имота.

Съгласно приложените по делото писмени доказателства заинтересованата страна [фирма] е придобила по силата на договор за покупко-продажба от 29.12.2005г., сключен във формата на нотариален акт № 132, том II, рег. № 4856, дело № 291/2005г., правото на собственост върху поземлен имот - нива с № 015214, находящ се в землището на [населено място] с площ от 2.798 дка. Видно от заповед № 18-1762/15.03.2017 г. на началника на СГКК – С. в кадастралния регистър на недвижимите имоти като собственик на имот с идентификатор 04234.6938.3784, с площ от 232 кв. м., е вписана заинтересованата страна [фирма].

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, от АПК във връзка с чл. 214, т. 1 от ЗУТ, както и в срока по чл. 215, ал. 4 от АПК. Видно от приложеното по делото известие за доставяне процесният отказ е връчен на жалбоподателя на 29.05.2018 г., като жалбата му срещу акта, съгласно поставен върху нея вх. № 17428/12.06.2018 г., е подадена директно до съда на 12.06.2018 г., т. е. в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, както и в предписаната от закона форма.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че при издаване на оспорения административен акт са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, както и същият е постановен в противоречие с влязлото в сила съдебно решение № 1712/16.03.2018 г. на АССГ по

адм. дело № 12889/2017г. Оспореният в настоящото съдебно производство отказ е бил постановен във връзка с цитираното съдебно решение, в което са били дадени задължителни указания във връзка с новото разглеждане на административната преписка от ответника. Изрично в съдебно решение е било указано на административния орган, че следва при новото разглеждане на административната преписка да бъде уведомена за административното производство заинтересованата страна [фирма]. От приетите по делото писмени доказателства е видно, че именно заинтересованата страна [фирма] е вписана като собственик на имот с идентификатор 04234.6938.3784, с площ от 232 кв. м., за който и имот жалбоподателят е направил искане за издаване на заповед по чл. 16, ал. 6 от ЗУТ. Безспорно се установява по делото също така, че заинтересованата страна не е била уведомена за новото разглеждане на административната преписка във връзка със съдебното решение и заявление вх. № РПН18-ДИ11-154/1/11.04.2018 г. на жалбоподателя, така както изрично е било указано на ответника от съда. В проведеното административно производство, завършило с постановяване на оспорения отказ, не се установява административният орган да е предприел действие по уведомяване на [фирма] относно заявлението на Д. Г. при спазване на чл. 26, ал. 1 от АПК. По делото са представени единствено писмени доказателства, от които е видно, че процесният отказ е бил съобщен на заинтересованата страна в съответствие с чл. 61 от АПК. Това съобщаване на акта е различно от задължението на административния орган по чл. 26, ал. 1 от АПК, както и не може да санира липсата на такова и лишаването на лице, което се легитимира като собственик на имота, за който се иска издаването на заповед по чл. 16, ал. 6 от ЗУТ, да взема участие в административното производство. В тази връзка следва да се има предвид, че в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 1, изр. второ от ЗУТ след влизане в сила на подробния устройствен план, с който се определят необходимите площи за изграждане на обектите на зелената система, на социалната и на техническата инфраструктура – публична собственост, именно собствениците на недвижими имоти, засегнати от плана, са тези, които прехвърлят в полза на общината процентна част от площта на имотите си, определена с плана, но не повече от 25 на сто. Като не е уведомил заинтересованата страна [фирма], собственик на процесния имот, за започналото производството и не е осигурил възможност на същата за участие в него, на практика административният орган не само не е изпълнил дадените му задължи указания със съдебното решение, но е допуснал отново и нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като е издал административният акт, без да е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая. Административният орган е следвало да изпълни задължението си за уведомяване на засегнатата от издаването на заповедта по чл. 16, ал. 6 от ЗУТ заинтересована страна [фирма], да ѝ предостави възможност да вземе участие в административното производство и евентуално съобщи и нейните възражения в хода на производството. Както е отбелязано и в мотивите на решение № 1712/16.03.2018 г. по адм. дело № 12889/2017 г. по описа на АССГ, при неучастие на заинтересованата страна в производството по издаване на оспорения административен акт, последният е незаконосъобразен и на основание чл. 146, т. 4 от АПК, тъй като се нарушава основен принцип на административния процес, а именно принципа на равно участие на всички, чиито права са засегнати от акта по чл. 8 от АПК.

По делото се установява също така, че административният орган, при повторното изследване приложението на чл. 16 от ЗУТ по отношение на процесния имот, не се е

съобразил и с приетата по адм. дело № 12889/2017 г. по описа на АССГ съдебно-техническа експертиза, на която изрично се е позовал съдът в мотивите на съдебното решение. Съгласно мотивите на съдебното решение, които е следвало да се съобразят от административния орган при новото разглеждане на преписката, по делото е установено от заключението на съдебно-техническата експертиза, че одобреното изменение на плана за регулация и застрояване със заповед № РД-09-50-723/18.06.2007г. на главен архитект на Столична община по отношение на имот с пл. № 2344, от който са били образувани УПИ VI - 2344, УПИ VII - 2344 и УПИ VIII - 2344 от кв. 5в, е първа регулация за него, като отреждането на улица - тупик по о.т. 274д - о.т.274з, представляваща съобразно одобрената кадастрална карта имот с идентификатор № 04234.6938.3784, също е направено по силата на този ПУП. Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспорената заповед отменена, като постановена при съществени процесуални нарушения и в противоречие с влязлото в сила решение № 1712/16.03.2018 г. на АССГ по адм. дело № 12889/2017 г.

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на жалбоподателя е претендирано присъждането на разноски по делото, то ответникът следва да заплати, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя сумата в размер на 10 лева, съгласно приложен по делото списък на разноските.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. М. Г. от [населено място] отказ изх. № РПН18-ДИ11-154/2/11.05.2018г. на кмета на район „П.“, Столична община, като незаконосъобразен.

ВРЪЩА административната преписка на КМЕТА НА РАЙОН „П.“, СТОЛИЧНА ОБЩИНА, за ново разглеждане и произнасяне, съобразно мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на Д. М. Г., с ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: